

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VII. An Deus sit in omni genere perfectionis infinitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

Dens (inquit S. Bernardus lib. 5. de Consid. c. 6.) antequam mundus fieret, ibi nunc est; non est, quod queras ultrà, ubi erat, prater ipsum nihil erat; ergo in se ipso erat.

SECTIO VII.

An Deus sit in omni genere perfectionis infinitus.

Voniam diuinorum perfectionum nec numerus nec finis est, omnia, quae de illis dici possunt, uno verbo concludemus, si dixerimus Deum esse in omni genere entis & perfectionis infinitum. Est de fide; & ut sic, definitum est in Conc. Lateranensi cap. 1. sub Innocentio III. & præterea probari potest ex scripturis: Ps. 44. *Magnus Dominus, & laudabilis nimis; & magnitudinis eius non est finis;* Baruc. 3. *Magnus est, & non habet finem; excelsum & immensus.*

z. Ex S. Dionysio lib. de Diu. Nom. cap. 9. *Magnus est Deus, & supra omnem magnitudinem, & omnem transuersum infinitatem;* & S. Damasceno lib. 1. de Fide cap. 4. *Deus infinitus est, & incomprehensibilis, & hoc unum de illo potest comprehendendi, quod sit incomprehensibili & infinitus.*

Illud præterea constat ex eo, quod cum nihil possit ex cogitari Deo maius vel melius, ac ipse Deus de facto habeat in se perfectiones omnes possibles; hinc sequitur illum esse infinite perfectum, ita ut præter ipsum nihil tale possit reperiri; quia quocunque ens possit excogitari & quantumlibet perfectum, una tamen perfectio semper illi deerit, scilicet esse ab omni alio independens: quidquid enim non est Deus, essentialem ab illo dependetiam habet.

CA.